

KAPITEL 1

1996

Min mamma lades in på BB under kvällen på sin 25-årsdag. Dagen efter föddes jag, året var 1996. Staden jag föddes i var Eskilstuna, en stad jag länge älskade men också skulle komma att förstöras i. Min mamma har sedan ung ålder haft det väldigt tufft. Hennes föräldrar hade stora problem med missbruk. De bodde strax utanför byn Junsele i Norrland.

Min mamma flyttade i sina tidiga tonår hemifrån och hittade neråt i landet ganska snabbt. I Sörmland började hon dejta en man som sedan skulle bli min farbror. Knepig? Ja, jag vet ... men så här gick det till. Mannen som mamma började dejta var inte en bra man och en sommarkväll fick mannens bror nog (alltså den som skulle komma att bli min pappa). Han klev in mellan mannen och min mamma och bokstavligen tog med sig min mamma därifrån. Några veckor efter det var det midsommar.

Min mamma hade lämnat min farbror för min pappa. I början av deras förhållande bodde de i en liten by utanför Katrineholm där min pappa var uppväxt. Några veckor efter midsommar märkte mina föräldrar att de var gravida – jag var på väg. Mina föräldrar började planera en flytt från byn till en lite större stad där det skulle finnas mer jobb och bättre skol- och dagismöjligheter. Vi flyttade därmed till Eskilstuna. I Eskilstuna bodde vi i ett område som heter Skogsängen som ligger

söder om stadskärnan, ett område som senare skulle bli som min borg. Mina föräldrar hade sedan tidigare varsitt barn, två av mina nu fyra systrar.

Det var kaos i familjen redan på den tiden. Under mitt första levnadsår, 1996, finns det papper från socialen om att vi lades in på BUP:s (barn- och ungdomspsykiatri) familjeavdelning för min systers vredesutbrott. Mamma och pappa fick någon form av stöd och vi kunde skrivas ut efter några dagar. Det fungerade inte särskilt bra i familjen trots BUP:s hjälp, så mina föräldrar valde att flytta ifrån varandra. Jag fick då börja bo varannan vecka hos mamma, tillsammans med min ena syster och varannan vecka hos min pappa där min äldsta syster ibland bodde.

Min mamma hade sedan tidigare ett eget missbruk från ganska ung ålder. När min mamma och min pappa flyttade ifrån varandra gick det ganska snabbt för henne att återfalla in i missbruk. Kanske kunde mamma vara ifrån alkoholen och drogerna när hon var med pappa eller så blev suget bara för starkt när de flyttade ifrån varandra?

Detta kom i alla fall att påverka stora delar av mitt liv och min framtid. När jag närmade mig min treårsdag flyttade mamma ihop med en ny man som skulle komma att betyda väldigt mycket för mig under barndomen. Mannen hette Albert och blev snabbt en trygg punkt för mig, som en extrapappa, trots att han själv var både kriminell och levde i ett missbruk tillsammans med min mamma. Ganska snabbt visade det sig att han och mamma väntade barn, min tredje syster Alicia. Albert och mamma flyttade så småningom upp till ett närliggande område som heter Viptorp, cirka en kilometer från där min far och jag bodde. I vår trappuppgång bodde det en man som hette Eddie, han och Albert blev vänner och trots att jag bara var cirka fyra år anade jag att de hade något skumt ihop.

Senare i livet förstod jag att deras vänskap baserades på droger ... Albert och Eddie sålde ihop.

Kring den tidpunkten blev socialen inblandad i mitt liv för första gången. Personalen på Källbacksvägens förskola, där jag gick, hade börjat reagera och misstänkte att det inte var så tryggt hemma hos min mamma. På dagis fick jag ofta vansinnesutbrott på de andra barnen så pass att personalen nästintill varje dag fick sära på mig från de andra. Jag vet att redan då var folk rädda för mig och hyste stor respekt. Detta var något jag senare i livet fortfarande kunde spela på, för att till exempel få den ”snabbaste” cykeln ute på rasten eller för att få en extra chans i lekarna vi lekte.

Efter några år valde mamma och Albert att flytta igen och då började socialen komma hem till oss. De hade börjat se mamma och Alberts missbruk så de kallade in dem till möten, och efter en kort tid fick även jag en samtalskontakt från socialen. Eva, som hon hette, brukade träffa mig ungefär en gång i veckan. Vi åkte ofta och fikade och ibland åkte vi hem till henne. Eva bodde på en bondgård utanför stan och jag uppskattade att vara där. Eva hade en massa olika djur och på gården fanns även traktorer som jag älskade att åka i då jag hade ett stort intresse av olika fordon, som jag lite längre fram i livet valde att tillämpa i min brottslighet.

Hemma växte dock kaoset trots socialens ”tillsyn”. Jag och min äldre syster bråkade ofta, både med varandra och med andra runtomkring oss, bråk som någon egentligen borde ha reagerat på. Mycket av det vi såg hemma var just bråken och det präglade oss.

Vid den här tiden hade Albert varit på en kortare fängelsevolta och när han muckade så fortsatte drogerna att flöda och festerna att festas. Trots att Albert inte hade något körkort så minns jag att han alltid hade flera olika bilar och när vi var ute och åkte lärde han mig att om polisen kom så körde man så fort man kunde åt andra hållet. Jag var med under några polisjakter och jag minns att jag tyckte det var så coolt att åka så fort

som vi gjorde. Ett praktexempel på hur man inte kör med barn i bilen. Det blev polisjakter för att bilarna ibland var stulna och annars för att han inte hade något körkort. Som femåring hade jag redan lärt mig att växla och styra bilar från Alberts knä. Jag älskade att åka bil med honom.

Under eftermiddagarna hos mamma och Albert var jag ofta ute på gården och umgicks med fastighetsskötarna och hjälpte till med deras sysslor. Jag var så ofta ute och hjälpte till att en fastighetsskötare köpte ett rejält barn-set med trädgårdsverktyg åt mig. Jag tyckte det var skönt att arbeta och vara ute i stället för att sitta inne och höra på morsans bråk med Albert.

Jag minns inte att jag själv mådde direkt dåligt, däremot var jag livrädd för att blomkrukor, vaser eller andra föremål åkte i golvet. När jag var hos pappa var det mer lugnt även om han också hade ett missbruk gällande alkohol, men han lyckades ändå upprätthålla en vardag med att till exempel klara av att ha ett jobb.

Under mina första levnadsår var det kaos, på många plan. Allt jag såg var kaos. Jag la min trygghet hos andra vuxna än de som fanns närmast mig.

När jag kollar tillbaka på mamma och Alberts liv och missbruk så ser jag vilken misär det var. Trots att jag var så liten blev misären min vardag, det var det enda jag kände till och jag lärde mig att hantera det. Den tryggheten jag upplevde hos pappa, fastighetsskötaren och Eva, blev mina ljusglimtar.

Idag undrar jag vad jag egentligen sände ut för signaler mer än bråken. Jag mådde nog egentligen otroligt dåligt, men samtidigt är det som att jag inte har några minnen med dåliga känslor. Jag antar att min kropp lärde sig att stänga av.